

EL SOMNI DE LA MÚSICA

Hi havia una vegada una nena que es deia Judit. La Judit tenia els ulls verds maragda, tenia moltes pigues i els cabells castanys i rinxolats. Li agradava molt llegir i estar a la biblioteca.

Un dia a la Judit li va venir de gust anar a la biblioteca de l'escola a l'hora del pati. Es va asseure en un racó molt acollidor i va començar a llegir i a llegir. Estava tan cansada que es va adormir envoltada de llibres. De sobte, va sentir un soroll, es va aixecar i va veure que havia caigut un llibre. A darrere el llibre que havia caigut va veure una persona molt petita que se la mirava espantat. La Judit s'hi va acostar a poc a poc i la personeta va començar a córrer i va desaparèixer per un forat molt petit. La Judit va intentar ficar-se pel forat però només li cabia la mà. Es va girar i va veure un altre llibre que brillava, s'hi va acostar lentament... el va agafar i, de sobte, es va ensorrar la prestatgeria i va aparèixer una porta més gran, on la Judit sí que hi cabia. La va obrir i hi va entrar! A dintre hi havia ple de fullets que estaven treballant. S'hi va acostar i una nota li va passar per davant del nas. La Judit es va adonar que a la fàbrica s'hi feia música (pentagrames) tot estava ple de follets i notes, al final de tot hi havia una maleta molt vella i a dins hi havia llibres que la Judit no havia vist mai, també hi havia un ninot molt gran que la Judit li va voler dir Teca.

Va agafar un llibre molt bonic que es deia Mako i la vareta màgica que la Judit no l'havia vist mai. A la maleta hi havia un rètol que deia " La maleta viatgera" La Judit intrigada va anar cap a un elf que feia cara d'estar molt content, i la Judit li va preguntar:

- Què és la maleta viatgera? -li va preguntar intrigada.
- És una maleta que abans els nens s'emportaven per poder conèixer i llegir els llibres que hi havia a dintre la motxilla- li va respondre avorrit.
- I per què ara ja no és fa? -va preguntar més intrigada encara.
- Perquè els nens ja s'han llegit tots els llibres de la biblioteca -va respondre el follet trist.
- Però me la puc emportar jo! No m'he llegit mai aquests llibres!!! -va dir la Judit molt contenta.
- De debó que te la vols emportar?
- Sí, m'agradaria molt! -va dir molt emocionada.

- Vale! te la pots emportar però has de guardar el secret d'aquest lloc, d'acord?
- Sí, el guardaré!!!
- Doncs, ja te la pots emportar- va dir el follet.
- Moltes gràcies!

La Judit va anar cap a la maleta molt contenta, però vigilant de no trepitjar els follets que eren tan petits que costava molt. Va agafar la maleta i va anar cap a la porta i va marxar.

La mestra de la Judit l'estava buscant i cridava el seu nom. Es va despertar i estava a terra: la prestatgeria tornava a estar al seu lloc i no hi havia cap llibre desendreçat. Tot havia estat un somni? No, ella sabia que tot havia estat veritat.

Es va aixecar i va anar cap a la mestra que estava esperant-la a la porta.

De lluny, quan marxava, va sentir que algú li deia adéu molt fluixet i va pensar que era l'elf. I ella també li va fer adéu amb la mà.

I va marxar darrere la mestra per tornar a la classe. Això sí, amb la maleta viatgera agafada de la mà i uns quants llibres nous per llegir quan arribés a casa

I conte contat que aquest conte s'ha acabat.

Pseudònim: Moon

